

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/261/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816206938
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816206938.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členov senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobkyne G. F. Q.. XX. XX. XXXX, U. T. N., U. X, zast. JUDr. Hedvigou Gallovou, Bratislava, Zámocká 26, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. IČO: 35807598, Bratislava, Pribinova 25, o neplatnosť Zmluvy o úvere a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 4Csp/35/2016-48 zo dňa 25. januára 2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

- I. Súd určuje, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.05. 2014 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.
- II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 825,- Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- III. Priznáva žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobkyne, ktorou žiadala, aby súd určil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2014 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná a žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 825 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z obsahu žaloby súd zistil, že žalobkyňa podpísala dňa 26. 05. 2014 so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a bol jej poskytnutý úver vo výške 800 eur. Žalobkyňa zaplatila žalovanému nielen istinu 800 eur, ale aj ďalšie splátky, spolu 1.625 eur, pričom predmetná zmluva podľa žaloby vykazuje závažné vady a to vrátane jej podstatných náležitostí a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa žiadala určiť neplatnosť zmluvy ako celku z dôvodu, že vady predmetnej úverovej zmluvy sa dotýkajú všetkých náležitostí zmluvy a nie je možné ich odčleniť. Text zmluvy bol písaný drobnými písmenami, bol ťažko čitateľný, pritom úverová zmluva je v rozpore aj s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V ďalšom podaní žalobkyňa uviedla, že je nesprávne vypočítaná aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, v úverovej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 87,50 %, v skutočnosti žalovaný požaduje RPMN vo výške 261,44 %. Prvoinštančný súd vec správne posúdil podľa § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka a určil z dôvodov tvrdených žalobkyňou, že predmetná zmluva je neplatná. Pri plnení na základe predmetnej zmluvy došlo k hrubému nepomeru nielen v dojednanej výške úrokov, ale aj z dôvodu neprimeraných

odmien a poplatkov. Preto rozhodol aj o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 825 eur (plnenie nad poskytnutý úver v súlade s ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Namietal, že súd prvej inštancie nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu a nevysporiadal sa s argumentáciou žalovaného, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 26. 05. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 800 eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 700 eur. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 (1). Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Následne žalovaná ako dlžník požiadala v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára a zaviazala sa uhradiť celkovú čiastku v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 125 eur vždy k 27. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 27. júnom 2014. V dôvodoch odvolania zároveň žalobca uviedol, že podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 261,44 %. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach (nie jednorazovo, tak, ako je to ustanovené v zmluve o úvere), na základe ktorých logicky vzrastá aj RPMN. To znamená, že RPMN vo výške 87,50 % stanovená v zmluve o úvere je hodnota vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke. Naproti tomu RPMN vo výške 261,44 % dohodnutá v dohode o splátkach, predstavuje RPMN vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadal o plnenie v splátkach tak, ako je tomu aj v predmetnom prípade. Vzorec výpočtu RPMN je navyše jasne a zreteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať, v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod, prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Dlžník bol dostatočne informovaný o RPMN v prípade, ak si požiadala o Dohodu o plnení v splátkach. Postup, ktorý veriteľ zvolil nie je nezákonný a zákon veriteľa nijako neobmedzuje pri voľbe jeho postupov pri poskytovaní úverov, pokiaľ dodržiava informačnú povinnosť a kroky v súlade so zákonom, čo v tomto prípade bolo jasne preukázané. Zároveň žalovaný zdôraznil, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Zároveň poukázal žalovaný na to, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Pokiaľ ide o výšku tvrdeného bezdôvodného obohatenia, z tvrdenia žalobkyne je zrejmé, že mandatár, ktorý prevzal finančné prostriedky od žalobkyne sa dopustil podvodu, nakoľko nepoukázal všetky finančné prostriedky od žalobkyne žalovanému, a teda časť finančných prostriedkov je majetkovým prospěchom, ktorý má k dispozícii mandatár a nie žalovaný. Zároveň sa vyjadroval k neplatnosti zmluvy o úvere ako celku poukazujúc na ust. § 41 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. V súvislosti s návrhom na vyslovenie neplatnosti zmluvy o úvere ako celku poukázal žalovaný na rozsudok Súdného dvora EÚ vydaný dňa 15. 03. 2012 v prejudiciálnom konaní vo veci C-453/10 R., R. proti SOS financ, spol. s r.o., ktorý je plnom rozsahu aplikovateľný aj na predmetný spor. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedla, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení spočíva v tom, že týmto určením sa majú vyriešiť všetky sporné otázky. Predmetná zmluva je neplatná, pretože je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., ako aj v rozpore s obchodnými praktikami pri poskytovaní spotrebiteľských úverov. Samotný obsah právneho úkonu zakladá hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech slabšieho spotrebiteľa, a to nielen v časti dojednanej výšky úrokov, ale aj v časti neprimeraných odmien a poplatkov a uvádzanie dvoch rozdielnych údajov týkajúcej sa výšky

RPMN v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je závažným porušením povinnosti dodávateľa (zavádzanie až klamanie spotrebiteľa). Postup žalovaného pri uzatváraní tejto spotrebiteľskej zmluvy sa javí ako nekalá obchodná praktika v rozpore s požiadavkou odbornej spôsobilosti. Neplatnosť jednotlivých častí zmluvy v danom prípade nie je možné oddeliť od zmluvy ako celku, a preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď určil neplatnosť predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, ako celku. Žalobkyňa podľa § 451 ods. 1, 2 OZ oprávnené požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 825 eur, t.j. plnenia nad poskytnutý úver, a preto žalobkyňa má za to, že žaloba bola podaná dôvodne, súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a správne vo veci rozhodol. Navrhla preto rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnila trovy odvolacieho konania.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku.

8. Z obsahu odvolania vyplýva aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, ktorý je daný aj procesnými vadami konania, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Odvolací súd uvádza, že štruktúra odôvodnenia rozsudku je od 01. júla 2016 upravená v ust. § 220 CSP.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax.

11. Prvoinštančný súd po tom, čo doručil žalobu žalovanému, ktorý sa k žalobe vyjadril a boli podané ďalšie vyjadrenia zo strany žalobkyne a žalovaného nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré sa žalovaný nedostavil, a preto súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, keďže tento svoju neúčast' ospravedlnil. Právna zástupkyňa žalobkyne (nesprávne v zápisnici o pojednávaní uvedená ako právna zástupkyňa žalovanej) uviedla, že trvá na žalobe tak, ako je uvedené v písomnom podaní. Žiada, aby súd určil, že predmetná zmluva uzavretá medzi stranami je neplatná, aby žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie, ako je uvedené v žalobe vo výške 825 eur. Na žalobe trvá z dôvodov uvedených v písomnom podaní a v písomných vyjadreniach, návrhy na dokazovanie nemá. Na to súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci vyhlásil rozsudok.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vyhlásil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26. mája 2014, uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným za neplatnú bez toho, aby sa s týmto dôkazom oboznámil, keďže tento listinný dôkaz nebol predložený v spore ani žalobkyňou, ani žalovaným. Vo svojom rozhodnutí vychádzal iba z tvrdení žalobkyne, obrany žalovanej a listín o úhradách žalobkyňou žalovanej, potvrdení o prevzatí finančných prostriedkov z č.l. 32 - 35 spisu. Preto zároveň boli naplnené aj odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, keďže skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže prvoinštančný súd úverovú zmluvu ako dôkaz vôbec nehodnotil, lebo ju nemal k dispozícii a zároveň je naplnený aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zastáva názor, že pre dostatočné zistenie skutkového stavu medzi sporovými stranami je nevyhnutné vychádzať z textu zmluvy o úvere, ktorá doposiaľ ako dôkaz predložená nebola.

13. Preto neostávalo odvolaciemu súdu iné, iba v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách celého konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).